

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra FUGLEN

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759845056/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og en skummel Afgrund gaber,
Som har slugt Vej og Sti, –
„Alting, Alting er forbi!“
Højt hun jamrer til sin Skaber.

Tys! det larmer fjernt histnede,
Det er Glam fra Gaardens Hund,
Lys i Farens mørke Stund,
Stjernen, som kan hende lede.
Øjet lukker hun forvoven.
Blindt fortvivlet frem hun gaaer,
Og da Blikket op hun slaaer,
Er hun kommen alt i Skoven.

Der, i Taageklæder hvide,
Skyde sig med lange Fjed
Tause Skikkelse afsted
Ganske tæt ved hendes Side;
Og som Snoge Træets Rødder
Krybe under Løvet's Hang,
For at hindre hendes Gang
Og forvikle hendes Fødder.

Barnet sig i Smerte vaander,
See, da glemmer hun sin Nød,
Skjælver kun for Barnets Død,
Priser Gud, da frit det aander. –
Men i samme Stund er svunden
Nattens hemmelige Færd,
Og i roligt Maaneskjær
Ligger Gaarden foran Lunden.